

sin Ret registrere, hvis han vil bevare Muligheden af at gøre den gældende her i Landet. Man kunde spørge, om der da ikke burde gaa en Indbaldelse af Panthavere lige saa vel som af Ejere forud for Rettens Ophævelse. Men der er den Bøjsensforskel, at det Skib, der erhverves fra Udlandet, maa have havt en Ejer der, og naar der ikke findes tilstrækkelig Vished for, hvem det er, indbaldes han ved offentlig Kundgørelse; men det er ingenlunde paa samme Maade givet, at Skibet har været pantsat, og derfor kan det ikke forlanges, at der lyses efter en Panthaver, om hvilken det slet ikke er givet, at han findes. Som Følge heraf maa det blive hans egen Sag at melde sig, idet han i Kraft af sit mere midlertidige Forhold til Skibet og i Kraft af, at det i Mellemtiden netop skal tjene ham til Sikkerhed, er opfordret til opmærksomt at følge dets Skæbne for at varetage sin Retsnydelse. Kommissionen tror derfor, at denne Regel ikke blot er nødvendig for den danske Skibskredits Betyrrelse, men ogsaa fuldt forklarligt i international Henseende.

Til § 49.

Bestemmelsen i denne Paragraf om Nødvendigheden af, at Arrest og Afsetning, Udlæg og Udpantning i Skib eller Skibspart saa vel som Ejers Konkurserklæring blive registrerede paa Skibsregistret for at kunne gælde fremfor andre Rettigheder, som maatte blive erhvervede ved Registrering i bemeldte Gjendele, er en Gennemførelse af Grundsaetningen om Retserhvervens Offentlighed i Henseende til Skibe og Skibsparter i Lighed med den, der er anerkendt for faste Gjenstandes Vedkommende; jfr. nærmere ovenfor Sp. 3334. Det er klart, at hele Omsættningens Sikkerhed og Kreditens Betyrrelse vilde være fuldstændig illusorisk, hvis den Slags Retsforfølgninger ikke skulde være offentliggjorte for at gælde imod Tredjemand.

Naar her er valgt den Udtryksmaade, at Registreringen er nødvendig, for at de paagældende Rets handlinger kunne gælde fremfor andre Rettigheder, der maatte blive erhvervede ved Registrering af Rettigheder i Skib eller Skibspart, saa betegnes derved ikke nogen Bøjsensforskel fra dens Betydning i Henseende til Skøde- og Pantebreve. Disse have ogsaa en vis Retsvirkning, selv om de ere uregistrerede, nemlig som forpligtende for Udstederen personlig; men derimod forpligte de saa længe ikke Tredjemand, hvilket i denne Sammenhæng kan udtrykkes ved, at de ikke stifte en tinglig Ret, eller ikke have Gyldighed som saadanne. De Foged- og Skifte-

forretninger, hvorom der her er Tale, have ogsaa som uregistrerede Virkning til uafhængig af Registreringen at forpligte ikke blot Foged- og Skifte-Retten selv, for saa vidt som den ikke maa handle i Strid med dens egne Beslutninger, men ogsaa Retsvirkningen og Fallenten; Tredjemand kunne de derimod ikke forpligte, forinden Registrering har fundet Sted; men her kan denne videre-rættende Gyldighed ikke udtrykkes paa den Maade, at de have Gyldighed i en anden, ny Egenstabs; derimod laa det tilhneladende inarere nærmest at sige ligefremt, at Registreringen betinger de paagældende Handlingers Gyldighed overfor Tredjemand.

Naar denne Udtryksmaade dog ikke er valgt, følger det af, at det ifølge Paragrafens Affattelse skal være givet, at Registreringen er en Stiftelsesform for den paagældende Retsvirkning, ikke blot en Kundgørelse, hvis Nødvendighed bortfalder over for den, der alt har erhvervet Kundskab om Handlingen ad anden Vej. Den Mand, der vil afslutte en Rets handling om Skib eller Skibspart, skal ikke forpligtes ved uansvarlige Personers Meddelelse om visse Rets handlingers Sværfættelse og ikke løbe rundt fra Foged til Skifteret for at saa paalidelige Efterretninger. Det eneste Sted, hvortil han har at søge, er Bureauet, og saa længe de paagældende Handlinger ikke findes anmeldte til Registrering der, kan han derfor være rolig.

Der er vist heller ingen, som vil have noget imod Reglen for det Tilfælde, at f. Eks. en Udlægshaver konkurrerer med de øvrige Kreditorer, som have ladet Skyldneren erklære Konkurs. Her vil man ganske rolig sige, at den, der kommer først i Kapløbet om at saa henholdsvis Udlæget eller Konkurserklæringen registreret, maa have Udgang til Fyldestgørelse i Skib eller Skibspart. Derimod vil man vistnok være mindre tilbøjelig til at knæsette Reglen, hvor Talen er om Rets handler med Ejeren, idet man, for saa vidt denne sidste derved gør sig skyldig i en strafbar Handling, hvorom Medkontrahenten er vidende, ogsaa vil sælde denne sidste som civilretlig medskyldig. Men dette Spørgsmaals Afgørelse, som tilfalder Erstatningsretten, er derfor heller ikke foregrebet ved den valgte Affattelse, der kun hylder Saetningen om, at der maa findes et klart og utvetydigt Kendemærke for Rettighedens Tilværelse i Skibe og Skibsparter. Dette er Registreringen. Er en i og for sig gyldig Behæftelse naaet til at blive registreret førend en anden Behæftelse stiftes derfor den vedkommende Rettighed uden Henhyn til, om der ved Stiftelsen muligvis er paadraget et Straf- eller Erstat-